

mand i Kongens Navn ansaa for urimelige. Denne Myndighed er efter den gældende Lovs Bestemmelser bevaret for den konstitutionelle Konge og Statsmagten paa alle Omraader, hvor det er fastslaaet ved Lov, men jeg ser ikke nogen Grund til, at den skal trækkes derud over og lægges i Hænderne paa en ny Mellemand, nemlig Amtmanden.

Den højtærede Minister sagde saa et Par Ord om, at jeg havde brugt Ordet Formalisme, men den højtærede Minister naar misforstaaet den Maade, hvorpaa jeg brugte det, og det viste han ved hele den Argumentation, han anvendte, idet han sagde: Vi kunne meget vel klare, hvad der er det ene, og hvad der er det andet, og jeg tror, at han oplæste et Bidrag fra min Side til at klare det af en Skrivelse, der skulde være udgaaet fra Ministeriet i den Tid, jeg havde den Ære at beklæde den Stilling, som han nu indtager. Maa jeg derom sige, at jeg har ikke noget Øjeblik tvivlet om, at rent formalistisk-juridisk kan man gøre op, hvad der hører til det ene, og hvad der hører til det andet, det har jeg sagt tidligere, og det kan jeg gentage her, det er jeg fuldkommen klar over, men det, jeg fremhævede i Gaar, var dette, at praktisk talt er nu den Mand, der faar disse Myndigheder, en og samme Person. Den kommunale og den administrative Myndighed lægges i Hænderne paa den samme Person, og derfor er det en Realitetsforandring, naar man tager den Myndighed fra den kommunevalgte og giver den til den, der har den administrative Myndighed. Det er i en vis Forstand et Bo, der her skal gøres op efter den Dobbeltperson, der hidtil har staaet i Spidsen for vore Købstæder. Det skal skilles ud til den ene Side og til den anden Side, og det er en Realitetsforandring, der i alle Tilfælde foregaar, og det er dens Karakter, vi skulle bestemme, og som vi ønsker bestemt saaledes, at der falder saa meget som muligt til den borgervalgte Repræsentant, men som Ministeriet ønsker bestemt saaledes, at der falder saa meget som muligt til den af Regeringen valgte Repræsentant.

Til Slutning skal jeg sige nogle Ord til den af de smaa Sidebemærkninger, hvormed vi pleje at glæde hinanden her i Salen. Det var en Bemærkning om, at jeg rent undtagelsesvis kunde tænke mig, at vi ikke skulde følge Frankrigs Eksempel. Jeg tror, det var Tanken i, hvad Ministeren sagde, jeg opfattede det ikke ganske klart. Maa jeg dertil sige, at jeg ikke er nogen svoren Tilhænger af at følge et enkelt fremmed Lands Eksempel. Det synes mig, at vi for Frankrigs

Vedkommende skulle bære os ad som overfor England og Tyskland og følge vedkommende Lands Eksempel, hvor vi selv skønne, at det gaar i den rigtige Retning, og gaa imod det paa andre Punkter. For Frankrigs Vedkommende er der Punkter, hvor det synes mig at gaa i den rigtige Retning, saaledes naar Frankrig har gennemført den almindelige Valgret fuldt ud i Stat og Kommune. Naar Frankrig betror den borgervalgte Formand for Raadene den Myndighed, vi ønske at tillægge ham her, synes jeg, det er godt her at følge det franske Forbillede. Naar de derimod have Lyst til at skære alle over een Kam og ordne Styrelsen af en lille Landkommune med et Par Hundrede Indbyggere ganske som en stor Købstads med Hundredtusinder, synes jeg, at det ikke er forstandigt gjort af Franskændene, og saa synes jeg, at vi skulle lade være at følge dem, og naar de have et vidt udviklet Bureaukrati paa disse Omraader, synes jeg heller ikke, at vi skulle følge dem der, men derimod hente et Eksempel til Afskrækelse.

Derimod vilde det glæde mig, om vi i det store og hele kunde følge et godt Eksempel her i Tinget, nemlig det, der blev givet her i Tinget i tidligere Tid, da der var en klarere Venstrefarve over det, end der er i Øjeblikket. Den ærede Ordfører sagde, at man ikke kunde forlange, at Folketinget altid skulde staa paa det samme Standpunkt. Nej, det kan man paa ingen mulig Maade. Det kan meget vel tænkes, at der efter et Venstreflertal i Folketinget kommer et konservativt Flertal. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil indrømme, at der for saa vidt nu er et saadant konservativt Flertal, eller om han vil være villig til at indrømme det, naar vi sætte „moderat“ i Stedet for „konservativt“; men hvad jeg vilde ønske, er, at vi maa følge det gamle Eksempel i Folketinget overalt; hvor det er gaaet klart til Venstre, og hvor der er nogen Vaklen, haaber jeg, at vi maa fortolke det i den rigtige Venstre-Retning.

Poul Christensen: Jeg skal ikke forlange denne Diskussion, saa meget mindre som det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), der nu havde Ordet, har gennemgaaet, hvad den ærede Ordfører saavel som den højtærede Minister have fremført ved tidligere Lejligheder. Denne Forhandling drejer sig væsentligt om de tre Ting, som indeholdes i Købstadforeningens Resolution af 10. December forrige Aar. Det er Titelen, Tilsynet og Magistratsforretningerne. Angaaende de sidste har jeg ikke noget at